

През 1999 г. няколко типа домакинства са с по-висок риск за бедност от средния за ЕС: самотни родители със зависими деца (38%); млади хора, живеещи сами (32%); възрастни хора, живеещи сами (24%); жени, живеещи сами (24%). Семейните двойки с 3 или повече зависими деца също са подложени на висок риск от бедност - 25%. През 1999 г. повече от 50% от живеещите сами родители в Испания и Великобритания могат да бъдат отнесени към групата с нисък доход. Това ниво е високо (40%) също в Португалия, Холандия, Ирландия и Германия. През 1999 г. над 50% от младите хора (на възраст под 30 години) в Дания и Финландия, живеещи сами, имат нисък доход. За същата група рискът за бедност е по-висок от средния за ЕС (32%) в Германия, Франция, Холандия, Швеция и Великобритания. Повече от 60% от старите хора (над 65-годишна възраст) в Ирландия, живеещи сами, имат нисък доход. Този дял е също висок (над 50%) в Португалия и Дания в сравнение със средния дял за тази група в ЕС (24%).

Тенденции в присъединяващите се страни

Въпреки че през втората половина на 90-те години повечето от страните кандидатки са постигнали успехи в намаляване на разликата в доходите по отношение на тези в ЕС, тези разлики все още остават значителни. През 2000 г. в осем страни кандидатки БВП на глава от населението е бил по-нисък от половината от средния за ЕС.

Съществува тенденция разпределението на доходите в страните кандидатки да става все по-неравномерно. Това се отнася особено за 8 от страните кандидатки. През последното десетилетие Източна Европа преживя значително увеличение както на бедността, така и на неравенството в доходите. По-късно ситуацията се стабилизира. Неравенството и бедността не се увеличават в продължение на дълъг период от време, но социалните последици от бързия прираст в неравенството през първия период от прехода още дълго време трябва да бъдат обект на по-нататъшно внимание.

Заедно с бедността в дневния ред на всички страни кандидатки все по-широко навлиза и процесът на социална изолация. Основните фактори, водещи до нея, са безработицата, разпадането на семейството, ограничените възможности на социалната защита и заетостта да осигурят достатъчен доход и средства. В допълнение недостатъчният обхват и неизпълнението на схемите за социална помощ често ги правят неефективни и трудни за осъществяване.